

Sygn. akt VIII U 955/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Magdalena Kimel
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2017 r. w Gliwicach

sprawy H. C. (C.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do niezrealizowanego świadczenia

na skutek odwołania H. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 12 kwietnia 2017 r. **nr** (...) - (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu H. C. prawo do niezrealizowanego świadczenia po zmarłej M. C. (1) za okres od 1 marca 2017r. do 12 marca 2017r.

(-) SSR del. Magdalena Kimel

Sygn. akt VIII U 955/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 kwietnia 2017r Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił H. C. prawa do wypłaty niezrealizowanego świadczenia po zmarłej matce M. C. (1) za miesiąc marzec 2017 roku. W uzasadnieniu wskazał, że brak jest podstaw do przyznania niezrealizowanych świadczeń po matce z uwagi na fakt, że w akacie zgonu podano datę znalezienia zwłok, a nie faktyczną datę zgonu.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł H. C. domagając się jej zmiany i przyznania prawa do niezrealizowanego świadczenia po zmarłej matce podnosząc, że z zapisów znajdujących się w dokumentacji medycznej z oględzin zwłok przeprowadzonych przez lekarza rodzinnego, można wywnioskować, że zgon jego matki miał miejsce w dniu 12 marca 2017 roku, o czym świadczą pomiary poziomu cukru we krwi glukometrem, które zostały zarejestrowane w dniu 11 marca 2017 r. o godz. 8:06 i 22:06.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy, wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując stanowisko zaprezentowane w zaskarżonej decyzji.

Postanowieniem z dnia 06 września 2017 r. Sąd zawiadomił B. W. o toczącym się postępowaniu. B. W. nie przystąpiła do sprawy w charakterze zainteresowanej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. C. (1) była uprawniona do renty rodzinnej po zmarłym mężu F. C. na mocy decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. z dnia 24.11.2008r. Renta rodzinna została przyznana od (...), tj od dnia śmierci męża na stałe.

M. C. (1) samodzielnie prowadziła gospodarstwo domowe. Miała dwójkę dzieci- odwołującego i B. W.. Chorowała na nadciśnienie tętnicze i cukrzycę. Pomimo schorzeń była samodzielna i nie wymagała stałej opieki i pielęgnacji.

H. C. z matką widział się ostatni raz w dniu 10 marca 2017 roku.

Znajomi odwołującego w dniu 11 marca 2017 r. spotkali M. C. (2) w drodze do sklepu na zakupy.

W dniu 14 marca w związku z tym, że M. C. (1) nie odbierał teflonów, odwołujący postanowił pojechać do matki, przeczuwał, że mogło stać się coś złego. Do mieszkania w którym mieszkała M. C. (1) odwołujący miał klucze. Na miejsce przyjechał o godz. 10.30. Gdy wszedł do mieszkania zobaczył leżącą matkę na podłodze w łazience. Zadzwoił najpierw po pogotowie, a następnie udał się do Przychodni po lekarza rodzinnego. Lekarz rodzinny stwierdził zgon M. C. (1), wypisał dokumentację medyczną, w której poczynił adnotację między innymi o ostatnich pomiarach na glukometrze pochodzących z dnia 11 marca z godziny 8:06 i 22.06 oraz informację o tym, że w kalendarzu nie została zerwana kartką od niedzieli 12 marca 2017 roku.

W oparciu o dokumentację medyczną sporządzono kartę zgonu, w której lekarz rodzinny nie wypełnił rubryki dotyczącej oznaczenia daty zgonu i godziny zgonu, a wyłącznie rubrykę wskazującą na datę i godzinę znalezienia zwłok tj. 14 marca 2017 rok, godz. 10.30. Na tej podstawie sporządzono akt zgonu w którym wskazano datę znalezienia tożsamą z datą wskazaną w karcie zgonu.

Lekarz rodzinny poinformował odwołującego, że śmierć matki najprawdopodobniej nastąpiła w dniu 12 marca o czym świadczą ostatnie odczyty z glukometru pochodzące z dnia 11 marca i wyrwana kartka z kalendarza z dnia 11 marca 2017r.

W dniu 20 marca 2017 r. odwołujący zwrócił się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. o wypłatę niezrealizowanych świadczeń po zmarłej matce.

Zaskarżoną decyzją organ rentowy odmówił odwołującemu prawa do wypłaty niezrealizowanych świadczeń za miesiąc marzec 2017 r. po zmarłej M. C. (1).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta rentowe, dokumentację medyczną (k 35-36), kartę zgonu 9k 38), zeznania odwołującego H. C. (k 30).

Sąd dał wiarę zeznaniom odwołującego, gdyż były logiczne, rzeczowe i znajdowały odzwierciedlenie w zebranych materiale dowodowym w tym w dokumentacji medycznej sporządzonej przez lekarza rodzinnego. Dokumentacja medyczna nie była kwestionowana przez strony w zakresie jej autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem, zatem okoliczności wynikające z treści tej dokumentacji uznać należało za bezsporne.

Sąd zważył, co następuje:

Zaskarżona decyzja jest nieprawidłowa.

Stosownie do treści art. 136 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.), w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenia określone ustawą, świadczenia należne jej do dnia śmierci wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którymi prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku- małżonkowi i dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, a w razie ich braku- innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba.

Osoby uprawnione do niezrealizowanego świadczenia podzielone zostały na trzy kategorie. Do pierwszej ustawodawca zalicza małżonka i dzieci, z którymi zmarły prowadził wspólne gospodarstwo domowe, do drugiej- małżonka i dzieci, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, do trzeciej kategorii natomiast zaliczeni zostali inni członkowie rodziny uprawnieni do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba.

Odwołujący zalicza się do drugiej kategorii osób uprawnionych, albowiem M. C. (1) była wdową i samodzielnie prowadziła gospodarstwo domowe.

Spór w rozpoznawanej sprawie sprowadzał się do ustalenia czy odwołujący ma prawo do niezrealizowanego świadczenia po zmarłej matce M. C. (1) za miesiąc marzec 2017 r.

Organ rentowy odmawiając wypłaty świadczenia odwołującemu podniósł, że akt zgonu ze wskazaną wyłącznie datą znalezienia zwłok nie potwierdza daty śmierci osoby zmarłej, lecz jedynie fakt zgonu i datę znalezienia zwłok. W przypadku żądania wypłaty świadczeń niezrealizowanych, urzędowe potwierdzenie daty śmierci jest niezbędne dla ustalenia okresu, za który świadczenie może być wypłacone i warunkuje tą wypłatę.

W akcie zgonu, który sporządzony został na podstawie karty zgonu wpisana została data znalezienia zwłok M. C. (1) tj. 14 marca 2017 roku. Akt zgonu może zawierać datę zgonu, albo jeśli nie jest znana – datę znalezienia zwłok, co wynika z treści art. 95 ust 1 pkt ustawy prawo o aktach stanu cywilnego z dnia 28.11.2014 roku (Dz.U z 2014 r., poz 2064)

Zgodnie zaś z art. 92 ust 2 powołanej ustawy, akt zgonu sporządza się na podstawie karty zgonu.

Zarówno karta zgonu jak i akt zgonu zawierały datę znalezienia zwłok, a nie datę zgonu M. C. (1). Nie można jednak przyjąć, że ten fakt, uniemożliwia przyznania odwołującemu prawa do niezrealizowanego świadczenia po zmarłej matce.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, a w szczególności z dokumentacji medycznej i spójnych zeznań odwołującego wynika, że w dniu 11 marca 2017 r. matka odwołującego jeszcze żyła- widziana była przez znajomych w drodze do sklepu, odczyty z glukomentru pochodzą również z tej daty, a ostatni odczyt pochodzi z godziny 22.06. Należało zatem przyjąć, iż śmierć matki odwołującego miała miejsce w dniu 12 marca 2017 r., albowiem w tym dniu nikt nie miał już kontaktu z M. C. (1), brak jest odczytów z glukomentru z tej daty, nie została zerwana także kartka z kalendarza. Wyjaśniona została zatem w toku postępowania sądowego jedyna przyczyna odmowy przyznania odwołującemu prawa do niezrealizowanego świadczenia po zmarłej matce.

Odwołujący spełnia przesłanki z art. 136 ustawy o emeryturach i rentach z FUS i świadczenie za okres od dnia 1 marca do 12 marca 2017 roku winno zostać mu wypłacone.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

(-) SSR del Magdalena Kimel